

βαθμούς ποινής α) κακοτεχνίες, β) καθυστερήσεις, γ) αποκλίσεις από την αρχική σύμβαση κ.λπ.. Οι βαθμοί ποινής κάθε εργοληπτικής εταιρείας να καταχωρούνται στο μητρώο τους και να προστίθενται αρνητικά στην αξιολόγηση των προτάσεών τους για την ανάληψη νέων έργων.

4. Την θέσπιση σταθερών, ουσιαστικών και αντικειμενικών κριτηρίων έγκρισης των προσφορών ώστε, μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπ' όψιν όχι μόνο το τελικό κόστος (που κατά κανόνα είναι πλασματικό) αλλά η προηγούμενη συμπεριφορά της εταιρείας, η οικονομική φερεγγυότητα, η πληρότητα των μελετών κ.λπ.. Η σημερινή πρακτική, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή και δη ο Πρόεδρος προσδιορίζουν - ως κατετέθη- τα κατά την περίπτωση κριτήρια δεν εγγυάται ούτε την καλύτερη επιλογή, ούτε τη διαφάνεια. Είναι ιδιαίτερος σημαντικός ότι σήμερα οι ίδιοι οι εργολήπτες δημοσίων έργων ζητούν την θέσπιση κανόνων μεγαλυτέρας διαφάνειας.

5. Την ανάγκη, προ της διαμόρφωσης νέου θεσμικού πλαισίου, διερεύνησης από ανεξάρτητο ειδικευμένο φορέα, των εξής στοιχείων:

α) Εάν το γεγονός ότι το 14% των εργοληπτικών εταιρειών (50 τον αριθμόν) απορροφούν το 60-65% του συνολικού κύκλου εργασιών του κατασκευαστικού τομέα (τάση που αναμένεται ότι θα συνεχισθεί και στο μέλλον) ανταποκρίνεται στις αντικειμενικές συνθήκες ή είναι αποτέλεσμα δημιουργίας προνομιακών συνθηκών. Και κατά πόσον το φαινόμενο αυτό είναι προς το συμφέρον της Εθνικής Οικονομίας και σύμφωνο προς τους κανόνες της διαφάνειας.

β) Εάν, το φαινόμενο, αφ' ενός μεν περισσότερες από 100 επιχειρήσεις να αυξάνουν ραγδαία τον κύκλο εργασιών και να μεταπηδούν σε ανώτερη τάξη (ύψος από 1 - 4.9 δισεκατομμύρια), αφ' ετέρου δε να υπερδεκαπλασιάζονται οι υποχρεώσεις τους, να μειώνονται ραγδαία τα κέρδη τους, και ορισμένες εξ αυτών να οδηγούνται σε χρεοκοπία, είναι δείγμα και αποτέλεσμα υγιούς ανταγωνισμού και αποτελεσματικών ελέγχων ή αντιστρόφως.